

РЕШЕНИЕ

№ 2166

гр. София, 23.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 11.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **11218** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.266, ал.3 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/.
Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], депозирана чрез адв. Д. С. от САК, срещу Решение №КП-81/15.10.2018 г. на Комисията по прозрачност към МС, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на оспорващото дружество срещу Решение №НСР-16498/17.08.2018 г. на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти. Жалбоподателят счита решението за незаконосъобразно, като постановено в нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и поради несъответствие с целта на закона - основания за отмяна по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК. Сочи, че КП не е събрала всички относими доказателства относно факта, че за референтния продукт R. film coated tablet 10 mg x 30 НЗОК е заплатила по-малко от 1% от общата стойност на лекарствените продукти в съответната група на ПЛС по I. и лекарствена форма. Поради това този продукт не отговаря на нормативните изисквания за референтен лекарствен продукт по смисъла на Наредбата за условията, правилата и реда за регулиране и регистриране на цените на лекарствените продукти. На това основание счита, че обжалваното решение е постановено в нарушение на чл.32, ал.3, вр. Чл.36, ал.1, т.13 от Наредбата. В жалбата са наведени доводи, че оспореният акт е постановен на основание порочен административен акт поради нарушение на правилата за приемане на Наредбата. В тази връзка са изложени съображения, че Министъра на здравеопазването е нарушил чл.3, ал.4 ЗОАРАКСД, при което

оспореното решение е основано на порочен нормативен акт. На самостоятелно основание поддържа, че е налице и нарушение на чл.3, ал.2 ЗОАРАКСД. В заключение се иска отмяна на Решението на Комисията по прозрачност, допълнено в постъпилото на 11.03.2020 г. становище с искане за връщане на преписката на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствени продукти за ново произнасяне с дадени задължителни указанията от съда относно приложението на чл.8, ал.5 от Наредбата, както и относно задълженията й за извършване на действителна проверка на фактите по всеки случай, както и съдържанието на чл.12, ал.1 от Правилника. Претендира присъждане на разноски, съобразно инкорпориран в молбата от 11.03.2020 г. списък по чл.80 ГПК.

Ответникът Комисия по прозрачност към МС, чрез юрисконсулт Б. С., оспорва жалбата като неоснователна. Подробни съображения в тази насока изложени в постъпола на 10.03.2020 г. молба. Не претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие на административната преписка. Назначена е и приета поискана от оспорващото дружество съдебна експертиза, заключението по която настоящият съдебен състав приема за неотнормимо към предмета на спора.

Административен съд – София-град, II отделение, 52-и състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебно обжалване акт, от субект с правен интерес от оспорването, в качеството му на адресат на акта, с който се засягат негови права и в законоустановения в разпоредбата на чл.149 АПК 14-дневен срок за обжалване. Оспореното решение е издадено на 15.10.2018 г., а жалбата против него е входирана при ответника на 19.10.2018 г., с оглед на което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира за НЕОСНОВАТЕЛНА. Не се спори между страните, че дружеството [фирма], [населено място] е притежател на разрешението за употреба на лекарствен продукт R. film coated tablet 10 mg x 30, заплащан със средства от бюджета на НЗОК. Л. продукт е включен в позитивния лекарствен списък (ПЛС) по чл. 262 от ЗЛПХМ, като утвърдената с решение №НСР-6387/03.06.2015 г., вписано на 18.06.2015 г. цена на производител по чл. 261а, ал. 1 от ЗЛПХМ, на която продуктът се предлага в България, е 27,38 лв. Дружеството е подало декларация, че тази цена не е променена на 06.06.2018 г. С писмо от 13.07.2018 г. на Председателя на НСЦРЛП дружеството е уведомено, че при проверка на посочената в декларацията цена е установено, че същата не отговаря на условието на чл.8, ал.5 от Наредбата за условията, правилата и реда за регулиране и регистриране на цените на лекарствени продукти (НУПРРРЦЛП), тъй като към датата на деклариране 06.06.2018 г. не е установена цена на производител в референтните страни, посочени в чл. 33, ал. 2 от Наредбата, както и цена на производител за "окончателна опаковка, най- близка до заявената", съгласно чл. 8, ал. 4 от Наредбата. Съгласно актуализация на Позитивния лекарствен списък към 02.06.2018 г. лекарственият продукт с най-ниска стойност на ДДД /терапевтичен курс в същото международно непатентно наименование на ПЛС/ е R. film coated tablet 10 mg pack: 30 с цена на производител 3,09 лева. Предвид това и съгласно чл.8, ал.5 от

Наредбата цената на производител в лева за лекарствения продукт R. film coated tablet 10 mg x 30 не може да бъде по-висока от 6,18 лева. Изготвен е експертен доклад на 02.08.2018 г., от който става ясно, че за предлагания от жалбоподателя лекарствен продукт в ПЛС е открит референт - R. film coated tablet 10 mg pack: 30 с цена по чл.8, ал.5 от Наредбата в размер на 3,09 лв. Тъй като не е подадено заявление за промяна на утвърдената цена, е предложено да се промени служебно цената на продукта в лекарствения списък. Въз основа на това предложение на заседание на съвета по протокол №291 от 09.08.2018 г. е взето решение за промяна на цената на R. film coated tablet 10 mg x 30, като същата е в съответствие с тази по чл.8, ал.5 от НУПРРРЦЛП - 6,18 лв. На тази база е издадено Решение №НСР-16498/17.08.2018 г. на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти, с което е утвърдена промяна в цената на посочения по-горе продукт.

Срещу така постановеното Решение №НСР-16498/17.08.2018 г. на НСЦРЛП е подадена жалба на 27.08.2018 г. до Комисията по прозрачност към МС. По повод на подадената жалба е изготвено становище на НСЦРЛП за нейната неоснователност. Изложени са доводи, че съветът не разполага с правомощие служебно да започне производство по изключване на лекарствени продукти от ПЛС при условията на чл.32, ал.3 от Наредбата. Жалбата е изпратена на Комисията по прозрачност с писмо от 04.09.2018 г.

Комисията по прозрачност на свое заседание №16 от 19.09.2018 г. е приела оспореното решение с мнозинство от 10 гласа. В него Комисията приема, че жалбата е неоснователна, защото се доказва по безспорен начин чрез извършена съгласно правилата за събиране на доказателства по АПК проверка по-ниска цена на референтен продукт по чл.8, ал.5 от НУПРРРЦЛП. Относно доводите, че за референтния продукт е налице основание за изключването му от ПЛС е посочено, че по своя воля НСЦРЛП няма право да го изключи, без мотивирано предложение на НЗОК, каквото не е налице. Разгледани са и доводите на жалбоподателя за твърдяни противоречия на нормата на чл.8, ал.5 от Наредбата с разпоредбите на чл.3, ал.2 и ал.4 ЗОАРАКСД, както и относно късната нормативна оценка. Прието е от една страна, че това производство не може да има за свой предмет оспорване на нормата на чл.8, ал.5 от Наредбата. От друга страна е посочено, че цитираните правила на чл.3, ал.2 и ал.4 ЗОАРАКСД са логически неотнормими към тази хипотеза, което проличава от анализ на преpraщането, което чл.3, ал.4 прави към чл.4, ал.1 ЗОАРАКСД. Подробно са разгледани и приети за неоснователи доводите на жалбоподателя, свързани късна оценка на въздействието и наличие на качен за обсъждане на електронната страница на Министерство на здравеопазването Проект за Постановление за изменение на Наредбата. За да се убеди в изводите, до които е стигнал НСЦРЛП, освен преглед на приложените по преписката документи, Комисията по прозрачност е направила самостоятелна справка по отношение на релевантните факти. При преглед на актуализирания по реда на чл.57, ал.1 от Наредбата ПЛС към 02.06.2018 г. – 02.07.2018 г. в Приложение №4 „Пределни цени на лекарствените продукти, включени в позитивния лекарствен списък“, публикуван на посочен електронен адрес е установено, че цената на производител на R. film coated tablet 10 mg pack: 30 е най-ниска и е 3,09 лева. Според правилото на чл.8, ал.5 от Наредбата цената на R. film coated tablet 10 mg x 30 следва да е 6,18 лв., както правилно е определена от НСЦРЛП. От информацията /листовка за пациента/ на двата лекарствени продукта, налична на електронната страница на Изпълнителна агенция по лекарствата и установима на

посочени електронни адреси е установено, че се касае за лекарствени продукти с едно и също международно непатентно наименование R. и една и съща лекарствена форма – таблетка, подкатегория филмирана таблетка. При така установеното е прието, че е налице хипотезата на чл.8, ал.5 от Наредбата, изчисленията по отношение на цената на производител на R. film coated tablet 10 mg x 30 са коректни. Предвид това решението на НСЦРЛП е прието за целесъобразно и законосъобразно и подадената против него жалба е отхвърлена.

В хода на съдебното производство от ответника са представени доказателства относно компетентността на Комисията по прозрачност - решение за създаването ѝ, определяне на състава на същата и последващи такива за изменението му.

Доколкото съдът прие за неотнормима към спора назначената съдебна експертиза, като установяваща факти извън предмета, същата не следва да бъде подробно обсъждана. Следва да се посочи обаче, че от заключението на вещото лице се опровергава твърдението на оспорващото дружество, че за референтния продукт е било налице основание за изключване от ПЛС. Същото е установило, че за този продукт през относимия 6-месечен период НЗОК е заплатила в пъти повече от 1% от общата стойност на лекарствените продукти в съответната група по ПЛС по I. и лекарствена форма I.. Следователно, макар и неотнормимо към настоящия спор, следва да се посочи, че по отношение на този лекарствен продукт не са били налице предпоставките за изключването му от ПЛС.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Процесното решение на КП и решението на НСЦРЛП са издадени от компетентни административни органи, в рамките на предоставените им правомощия по закон, съгласно чл. 266, ал. 1 ЗЛПХМ, вр. чл. 15 от Правилника за условията и реда за работа на Комисията по прозрачност по закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ПУРРКП). Административният орган, който е компетентен да осъществява контрол върху актовете на НСЦРЛП е Комисията по прозрачност към Министерския съвет - чл. 266, ал. 1 от ЗЛПХМ. Решението на КП е прието при наличие на необходимия кворум и мнозинство. Комисията се състои от 15 членове, включително председател и заместник-председател, като поименният ѝ състав се определя с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на здравеопазването (чл. 3, ал. 1 ПУРРКП). Според изискването на чл.266, ал.2 ЗЛПХМ решенията на Комисията се вземат с мнозинство две трети от състава ѝ - т.е. 10 членове. В настоящия случай не е спорно и се установява с приетия по делото Протокол №16/19.09.2018 г., че на заседанието на Комисията по прозрачност са присъствали 12 членове и решението е взето с 10 гласа.

Възлагането на проверката на решенията на органа по чл.258, ал.1 ЗЛПХМ на нарочно създаден специализиран административен орган изключва прякото съдебно обжалване на тази категория актове. Обжалването пред контролния административен орган представлява абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съдебното производство. По аргумент от ал.3 на чл.266 ЗЛПХМ, на оспорване по реда

на АПК подлежат единствено решенията на КП, с които тя се е произнесла по обжалвани решения на НСЦРЛП. В настоящия случай е спазено изискването за задължително оспорване на акта по административен ред пред посочения от закона административен орган. Именно КП е компетентният орган да се произнесе по оспорване на административните актове на НСЦРЛП.

Решение №КП-81/15.10.2018 г. на КП, както и Решение №НСР-16498/17.08.2018 г. на НСЦРЛП са издадени в установената форма и съдържат всички законоустановени реквизити. В тях са изложени мотиви относно взетото решение, като същите се допълват от приложената по делото административна преписка. В тази връзка неоснователни са доводите на оспорващото дружество за допуснати съществени процесуални нарушения, довели до необоснованост на акта, доколкото е обективно непроверимо, че приетият за референтен продукт отговаря на изискванията на чл.8, ал.5 от Наредбата. Както се посочи по-горе КП е извършила самостоятелна проверка на относимите към спора факти, констатациите от която са описани в оспорения акт. Подробно са описани източниците на информация, публично достъпни. Следователно относимите факти са публично известни и проверими. Не е процесуално нарушение и твърдяното неизвършване на спора за съответния 6-месечен период за продажбите на референтния продукт и дали НЗОК е заплатила по-малко/повече от 1% от общата стойност на лекарствените продукти в съответната група по ПЛС по I. и лекарствена форма I.. Това е така, тъй като установяването на тези факти не е необходимо в производство от вида на процесното, поради тяхната ирелевантност към предмета на спора. Предвид това съдът приема, че оспореното решение не е постановено при непълнота на доказателствата или порочност при тяхното приобщаване.

Редът и условията за определяне и регистриране на цените на лекарствените продукти са установени в Наредбата за условията, правилата и реда за регулиране и регистриране на цените на лекарствените продукти /Наредбата/.

Според определението на чл.2, ал.1 от Наредбата цена на лекарствен продукт, включван в Позитивния лекарствен списък и заплащан с публични средства, е цената в български левове, утвърдена от Националния съвет по цени и реимбурсиране. Начинът за определяне на цената на лекарствен продукт, включван в Позитивния лекарствен списък и заплащан с публични средства (цената) е регламентиран в чл.8 от Наредбата. Съгласно приложимата норма на чл.8, ал.1 в относимата ѝ редакция цената се образува от следните елементи: а) цена на производител, която не може да бъде по-висока от левовата равностойност на най-ниската цена на производител за същия лекарствен продукт в страните, посочени в справката по чл. 33, ал. 2 или в Б., Ч., Полша, У., Д., Ф. и Е. (чл. 8, ал. 3); б) надценка за търговец на едро в размер 7, 6 и 4% от заявената по т.1 цена съобразно критерия, определен в чл. 9 и в) надценка за търговец на дребно в размер 20, 18 и 16 на сто от заявената по т.1 цена съобразно критерия, определен в чл.9. Цената се изчислява като сбор от изброените елементи и данък върху добавената стойност (ДДС) (чл.8, ал.2 от Наредбата). В ал.4 на чл.8 е предвидено, че когато за лекарствен продукт не може да бъде намерена цена на производител за същия лекарствен продукт в страните, посочени в чл.33, ал.2 или в тези по чл.8, ал.3, цената на производител не може да бъде по-висока от най-ниската цена на производител/производители, вписан/вписани в разрешението за употреба/решението на Европейската комисия, издадено по реда на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г., на лекарствен продукт в същата лекарствена и дозова форма и в окончателна опаковка, най-близка

до заявената, заплащан в страните по ал.3 и страните по чл.33, ал.2. Когато за лекарствен продукт не може да бъде намерена цена на производител за същия лекарствен продукт по реда на чл.8, ал.1 - ал. 4, заявената цена на производител не може да бъде по-висока от два пъти цената на производител на лекарствения продукт със същото международно непатентно наименование и лекарствена форма, който е с най-ниската стойност за ДДД /терапевтичен курс, определена по реда на раздел III от Глава шеста на Наредбата, към момента на подаване на заявлението по чл.33, ал.1 (чл. 8, ал. 5 от Наредбата).

Определение на понятието "Същия лекарствен продукт" е дадено в §1, т.2 от Допълнителните разпоредби на Наредбата, съгласно която норма това е лекарствен продукт със същото международно непатентно наименование, количество активно вещество в дозова единица, даден обем, дадена маса, процент, лекарствена форма в окончателна опаковка на производител/производители, вписан/вписани в разрешението за употреба/решението на Европейската комисия, издадено по реда на Регламент (ЕО) 726/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета.

В случая не е спорен въпросът, че няма лекарствен продукт, който да се обхваща от определението на §1, т.2 ДР - "Същия лекарствен продукт" или лекарствен продукт в същата лекарствена и дозова форма и в окончателна опаковка, най-близка до заявената, заплащан в страните по ал.3 на чл.8 и страните по чл.33, ал.2 от Наредбата, въз основа на които да се определи най-ниската цена на производител по реда и при условията на чл.8, ал.1 - ал. 4 от Наредбата. Спорен е въпросът налице ли са били предпоставките на чл.43, ал.8 във вр. с чл.8, ал.5 от Наредбата за промяна на утвърдената цена на лекарствения продукт R. film coated tablet 10 mg x 30.

В чл.43 от Наредбата е въведено задължение за притежателите на разрешението за употреба да подават в определените срокове декларация, когато няма промяна в най-ниската цена на производител въз основа на която е била утвърдена цената на лекарствения продукт, включен в Позитивния лекарствен списък (чл.43, ал.1 от Наредбата) или съответно да подадат заявление за промяна на утвърдената цена, когато има промяна на цените на лекарствен продукт по ал.1, посочени в декларация - справката по чл.33, ал.2, при която референтната цена на производител е по-ниска в сравнение с референтната цена, въз основа на която е била образувана цената на лекарствения продукт (чл.43, ал.3 от Наредбата). Когато притежателят на разрешението за употреба не подаде декларация или заявление по ал. 1 - ал. 4 на чл.43 от Наредбата и след проверка се установи, че цената на производител по чл.8 е по-ниска в сравнение с цената на производител, въз основа на която е била образувана цената на лекарствения продукт по чл.2, ал.1, Съветът служебно взема решение за промяна на утвърдена цена на лекарствения продукт (чл.43, ал.5 и, ал.8 от Наредбата). Процесното решение е постановено на основание по-ниска цена на производител, определена по реда на чл.8, ал.5 от Наредбата - въз основа на цената на производител на лекарствен продукт със същото международно непатентно наименование (I.) и лекарствена форма, който е с най-ниската стойност за ДДД/терапевтичен курс. В хода на проведените производства пред административните органи е установено, че се касае за лекарствени продукти с едно и също международно

непатентно наименование R. и една и съща лекарствена форма – таблетка, подкатегория филмирана таблетка. Предвид това правилно е прието, че заявената цена на производител на R. film coated tablet 10 mg x 30 не може да бъде по-висока от два пъти цената на производител на R. film coated tablet 10 mg pack: 30, която е най-ниска и е 3,09 лв. Следователно заявената цена на производител на R. film coated tablet 10 mg x 30 не може да бъде по-висока от 3,09 x 2 или следва да е 6,18 лева.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че продуктът R. film coated tablet 10 mg pack: 30 не е референтен, защото не отговаря на изискването на чл.32, ал.3 от Наредбата, тъй като за съответния шестмесечен период НЗОК е заплатила за него по-малко от 1 на сто от общата стойност на лекарствените продукти в съответната група на ПЛС по I. и лекарствена форма. Съгласно чл.32 от Наредбата в относимата му редакция за включване, промени и/или изключване на лекарствен продукт в ПЛС притежателят на разрешението за употреба на съответния лекарствен продукт или упълномощен негов представител подава до Съвета заявление по образец, утвърден от Съвета. Мотивирани писмени предложения до Съвета за изключване, за промяна на показанията, за промяна, свързана с реда за заплащане, за промяна в начина на образуване на референтната стойност или нивото на заплащане, с които лекарствен продукт по I. е включен в ПЛС, могат да се правят от НЗОК и от МЗ. В случая по ал.3 такова предложение се прави от НЗОК. Не е предвидена възможност НСЦРЛП да се самосезира и служебно да включи или изключи лекарствен продукт от ПЛС. В случая същият следва да е сезиран от НЗОК при наличие на предпоставката в ал.3 на чл.32 от НУПРРРЦЛП. От събраните в хода на процеса доказателства не се установи да е имало такова сезиране. Установи се също, макар и извън предмета на настоящия спор, че не са били налице предпоставките за това, доколкото от приетата експертиза е видно, че за този продукт през относимия 6-месечен период НЗОК е заплатила в пъти повече от 1% от общата стойност на лекарствените продукти в съответната група по ПЛС по I. и лекарствена форма I.. Но дори да са били налице предпоставките за сезиране НСЦРЛП не разполага с правомощие нито да задължи НЗОК да го сезира с такова предложение, нито сам да извърши анализ за наличие на посочената по-горе предпоставка и да изключи съответния лекарствен продукт, който не я покрива, от ПЛС. Този въпрос не може да се реши в рамките на развитото се административно производство по преписката, както правилно е прието и в оспореното решение на КП, нито от съда по жалбата срещу Решение №КП-81/15.10.2018 г. на КП. В настоящото производство предмет на преценка е само наличието на предпоставките на чл.8, ал.5 от Наредбата, но не и контрол върху дейността на администрацията на НЗОК. Още повече, че липсата на такова сезиране не противоречи на цели на НУПРРРЦЛП, каквито последната въобще не е поставила. Същата е приета на основание чл.261а, ал.5 от ЗЛПХМ с цел регулиране на цените на реимбурсираните лекарствени продукти с оглед осигуряване на минимален разход на публични средства. Доколкото цитираните предпоставки са били налице към датата на приемане на постановеното от КП решение, то същото се явява законосъобразно, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Неоснователни са наведените от оспорващото дружество доводи, че оспореното решение е прието на основание порочен административен акт поради нарушение на правилата за приемане на Наредбата. Това е така, тъй като и двата акта са постановени на основание влязъл в сила и действащ към момента на постановяването им нормативен акт, чието изпълнение, въпреки установеното оспорване, не е било спряно. Относимите факти, както и действащата правна уредба се преценяват към датата на приемане на решението. В този смисъл е разпоредбата на чл.142, ал.1 АПК. Последващото изменение на материалноправната норма, послужила като основание за издаване на оспорения акт, или евентуалната ѝ отмяна не е нов факт по смисъла на чл.142, ал.2 АПК. Твърдяните пороци при приемане на Наредбата не биха могли да бъдат разглеждани в настоящото производство. Същите биха били относими към производство към оспорването ѝ. След като оспореният акт е издаден на основание действащи разпоредби на нормативен акт, то същия е материално законосъобразен.

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав счита, че ответникът е издал законосъобразен административен акт, по отношение на който не са налице предпоставките на чл.146 АПК за неговата отмяна. Затова жалбата против него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и съобразно разпоредбата на чл.143, ал.4 АПК ответникът има право на присъждане на разноски. Такива обаче не следва да му бъдат присъждани с оглед липсата на изрично искане в тази насока.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, II отделение, 52-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], депозирана чрез адв. Д. С. от САК, срещу Решение №КП-81/15.10.2018 г. на Комисията по прозрачност към МС, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на оспорващото дружество срещу Решение №НСР-16498/17.08.2018 г. на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 от АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: